

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivétellel.

A szerkesztésért felelős:

Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos.

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
Hirdetések a legmérsékeltőbb árazámitás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Bulgária halottja.

Debreczen, július 19.

(K.) Egész Európát megdöbbeníti és elszörnyedésre, felháborodásra bírja az a hír, hogy Stambulovot, Bulgária függetlenségének megteremtőjét, Bulgária nemzeti önállóságának harcosát, nyomorult módon, orgyilkosokkal leszuratták s hogy Stambulov már halott.

A hála valóban nem mai erény, de azt a hálátlanságot, melylyel Bulgáriában gyilokkal fizettek e kis állam legönzettebb politikusanak, a történelem fel fogja jegyezni, mint páratlanul álló megtévelyedést egy ujkori szabaddá tett provinciának.

Mikor Stambulov életének, működésének lefolyásáról szólunk, voltaképen Bulgária legujabbkori történetét kell elbeszelnünk.

1878. június havában a berlini kongresszus kimondta, hogy Bulgária a szultán főhatalma alatt álló, de belügyekben független fejedelemség, míg Kelet-Rumélia a török birodalom autonom tartománya.

1879-ben Battenberg Sándor herceget I. Sándor név alatt a szobranje, a bolgárok új parlamentje, megválasztotta fejedelemmé. Ettől kezdve folyton küzdenie kell Bulgáriának az orosz befolyással. A fejedelem mellé adott orosz miniszter állandóan nyugtalanságot tart fenn. Kelet-Ruméliában és Macedóniában állandóan

zavargások vannak úgy, hogy Sándor kénytelen államcsíny által az eredeti bolgár alkotmányt felfüggeszteni és az orosz befolyás kénye-kedve szerint igazgatni az országot. Nemsokára azonban, 1883-ban, visszaállítja az eredeti alkotmányt, az orosz követ ellenkezése dacára. Ezzel III. Sándor cár megkezdte haragját Bulgária ellen, mely merészkedik önállóságra törekedni és az orosz akaratnál a saját törvényeit többre becsülni. Élte fogytáig haragudott ezért a cár. Haragja még jobban emelkedett, midőn az orosz befolyás alól Bulgária mind jobban emancipálta magát. Ekkor már Stambulov István az ő bolgár hazájában az egyik legnagyobb móltóságot viselte; a szobranje elnöke volt.

Ez a még fiatal ember (1853-ban született) szálla volt az orosz szemében; ő, a ki hazájának elnyomója ellen mint önkéntes harcol az orosz seregben, Törökország bukása után nem akar orosz karriert csinálni, hanem megmarad bolgárnak és szembeáll a törökökkel. 1885-ben Bulgária egyszerűen elfoglalja Keletruméliát és kinyilatkoztatja, hogy egyesítve van Bulgáriával.

Szerbia irigységében és orosz biztatásra háborút izen a megnagyobbodott Bulgáriának, de Szlivniczánál és Pirotnál a fiatal bolgár hadsereg tönkre teszi a szerbeket. A mi monarchiánk közbelép s így kötik meg a békét. A bolgár nemzeti eszme győzött, mert Kelet-Rumélia

egyesítése tényleg végbement és úgy maradt.

Ámde Oroszország nem szivelte el az ő befolyásának csorbitását. Az orosz párt összeesküvést csinált s 1886. augusztus 21-én éjjel, a szlivniczai hőst megtámadják fejedelmi palotájában, leköszönésre kényszerítik és orosz területre viszik. — Stambulov ekkor Tirnovában volt. Meghallja az eseményt, mely az orosz befolyás győzelmé. Gyorsan egy kis helységbe utazik, hol a táviró vezeték keresztezik egymást. Lefoglalja az összes átmenő táviratokat, egyik barátja által a hadsereget vezetése alá véteti és néhány nap alatt ura lesz a helyzetnek, elkergeti az orosz bérencz kormányt és utat csinál fejedelmének. Sándor visszaérkezik, de a ruscsuki orosz konzul által rábeszélleti magát arra, hogy az országban való maradását az orosz cár beleegyezésétől tegye függővé. Így vélte kibékíteni az orosz cárt. Táviratoz a cárnak, aki a legélesebb hangon felel, megtagadja beleegyezését és erre Sándor leköszön.

Az ország ismét az orosz tervek és uralom örvénye előtt áll. Ekkor Stambulov regens lesz. Erős kézzel ragadja magához a gyeplőt és ez az ember szembe mer szállni a hatalmas orosz birodalommal.

Honszeretete, erélyessége csodákat művel, rendet teremt Bulgáriában és hiába küldi a cár Kaulbars tábornokot, hogy

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Egy örült története.

— Angolból. —

Eastburneban lakom, egy elragadó kis villában, csendes, elhagyott uton, csinos kert közepén. A kis birtok olyan igazi művész-tanya.

Egy forró júniusi napon szobámban ültem s hegedültem, mikor egy rövid, enyrius kopogás hallatszott ajtómon s egy egészen idegen ur lépett szobámba. Körülbelül ötven éves lehetett, alacsony, de széles, erős termetű. Minden teketória nélkül leült egy karosszékre. Én — megvallom — elég furcsán kezdtem magam érezni, mikor ő szinte leereszkedőleg kalapot emelt.

— Bocsásson meg uram, — kezdte fáradt hangon, — hogy egyszerűen behatolok önhöz, a nélkül, hogy bejelentettem volna látogatásomat. Egészen közelben lakom, bocsássa hát meg szomszédjának ezt a vakmerőséget. Rajongok a zenéért s mikor az imént hegedülni hallottam, nem tudtam nyugodni, míg meg nem ismerkedtem önrel.

— Biztosan valami örült, — gondoltam magamban.

— Ön valóban bámulatosan játszik s hegedüjének ritka szép hangja van.

— Oh az emberi hiúság! Erre a bókra el-tűnt minden gyanum.

— Igen, — feleltem én, — Amati-féle hegedü.

Az idegen kezébe vette s alapos vizsgálat alá fogta.

— Sőt egyike a legjobbaknak, — mondta ő — biztosan megér kétszáz fontot.

Nyakához szorította a hegedüt s néhány-szor végig húzta rajta a vonóval.

— En tulajdonkép cellista vagyok — mesélte tovább — s ha közelebből megismerkedünk, igazán nagyon örülnék, ha szíves volna velem együtt játszani.

— Legnagyobb készséggel — feleltem én udvariasan.

— Mi volt az, a mit az imént játszott?

— Szóló egy Mendelsohn quartettből.

— A kedvencz művészemtől.

— En Beethovennél is jobban szeretem.

— Egészen az én izlésem — felelte az idegen lelkesedve, — ha nem venné szerénytelenségnek, esedezném, játssa el még egyszer. Bámulatos értelmességgel játszik.

Hát lehetséges ellentállni ilyen hizelgő felszólításnak? Kezembe vettem a hegedüt és szerényen jegyeztem meg:

— Ön valószínűleg nem hallott tisztán, mert az én játékom valóban nem figyelemre méltó.

— Hallottam, hogy ön átérzi, amit játszik s a művészetben ez a fődolog.

Elkezdtem az adagiót s egész lelkemet öntöttem a játékba. Mikor végeztem, észre vettem, hogy az idegen figyelmes vizsgálat alá vette szobámat.

Aztán hozzám fordult:

— Ez felséges volt! Mily csodálatos művészzel adja vissza a nagy mester érzelmeit. Köszönöm, köszönöm kedves vendégszereteté

s újból bocsánatot kérek, hogy oly szemtelenül betolakodtam önhöz. Kissé excentrikus vagyok, sokat, sok nehéz napot éltem már át az életben.

Az idegen homlokára szorította tenyerét.

— Nőmet, akit imádtam, elvesztettem, még pedig a legszomorubb körülmények közt. Sokáig örült is voltam.

Gyanum újból feltámadt, mikor az idegen szemében valami határozatlan, baljóslatu fény lobbant fel.

— Most már meggyógyultam s a szép-művészetekben keresek feledést. Ön rokonszenves elötttem. Elmondom önnek történetemet. Szörnyü titkot bizok önre.

— De kérem, ne idézzen fel e miatt emlékeket, amelyek fájdalmasan érintik önt — feleltem én.

Megint kellemetlenül éreztem magamat.

— Ellenkezőleg, — válaszolt ő — szinte jól fog esni, hogy egyszer kiönthetem lelkem fájdalmát, Huszonkét éves voltam, tekintélyes nevem volt és csinos vagyunkával rendelkeztem. Minden kellék meg volt bennem a boldog jövőre. — Egy alkalommal meghitt mr. Kingzett a kastélyába, mely Glasgow közelében volt. Mr. Kingzett két gyönyörű leánynak volt atyja; az egyik Muriel, a másik Denise. A két leány varázsa annyira lekötött, hogy folyton ott settenkedtem körülöttük s c s a k h a m a r a c s a l á d legszive-

sebben látott barátja lettem. A két fiatal leánynyal egyformán rokonszenveztem s csakhamar észre vettem, hogy mind a kettő szerelmes belém. Ez a felfedezés természetesen rendkívül lehangolt. Erett megfontolás után

forradalmat csináljon az „összeesküvő“, „csavargó“ ellen, ez nem sikerült. Az orosz diplomácia kudarcot vall, az orosz kormány 1886-ban minden diplomáciai érintkezést megszakít Bulgáriával.

Stambulovot ez nem hozza zavarba. Erősíti a hadsereget, felügyel a rendre és új uralkodóról gondoskodik. A szobranje Valdemár dán herceget választja meg a bolgár trónra, ki az orosz befolyásra nem fogadja el a választást. Ujabb zavart remél az orosz és állandóan forradalmat akar előidézni, a bolgár hadsereget akarja fölláztatni, de Stambulov mint egy orosz-lán megvédi hazáját és megsemmisíti azokat, kik bolgár tiszt létükre az orosz rubelt vallják uroknak. Ismét fejedelem után néz és 1887-ben július 7-én Koburg Ferdinándot választja meg a szobranje uralkodóul.

Ferdinánd miniszterelnöke, trónjának oszlopa Stambulov volt. Hiában áskálódik az orosz kormány, hiában szólítja föl Törökországot arra, hogy kergesse el a fejedelmet, Stambulov megerősíti fejedelme uralmát, békét és rendet teremt, a pénzügyeket rendezi, kiterjeszti a vasút hálózatot és újjá szervezi a hadsereget.

A pánszláv agitáció ezalatt nem nyugszik, 1891-ben Belsov pénzügyminisztert legyilkolták orgyilkos módon, 1892-ben a konstantinápolyi bolgár ügyvivőt, Vulkovicsot ölik meg. Stambulov nem riad vissza, hanem folytatja a békés munkát s odáig viszi hazája tekintélyét, hogy a legtöbb európai állam kereskedelmi szerződést köt vele. E mellett erősíteni igyekszik Stambulov a Ferdinánd dinasztiaját. Ő, aki a bolgár alaptörvényekért küzdött, megváltoztatja a törvényt, a mely az orthodox vallást mondja ki a irónörökös vallásának.

Ezáltal lehetővé tette a fejedelemnek a parmai hercegnővel való nősülését.

Most következik a fordulat. A bolgár fejedelem erőnek erejével el akarja magát

ismertetni Oroszországgal. Fordít egész politikáján és elűzi Stambulovot; közeledni akar az orosz udvarhoz, mely azonban a legridegebben visszautasít mindent. Alattomban Stambulovot elakarják tétetni a fejedelem által láb alól. Vád alá helyeztik, nem engedik, hogy utlevelet kapjon külföldre. Majd koszorut küldenek III. Sándor csár sirjára és mindenáron azt a kezét csókolgatják, azt, mely megakartá fojtani a fiatal Bulgáriát. Időközben ismét zavargások támadnak Macedoniában és ezzel egyidejűleg egyszerre orgyilkosok megölik a félredobott Stambulovot, két nappal azelőtt, hogy a csár a Pétervárra küldött engesztelő küldöttséget fogadja. Csodálatos, hogy ez a gyilkosság ezenkívül éppen akkor történt, amikor Angliában olyan kormányférfi jutott az ügyek élére, aki Oroszország balkáni politikáját illetőleg Stambulovot támogatta régen.

Eddig terjed a történet. Most már el van téve láb alól a bolgár szikla, mely daczolni mert Oroszországgal. A koszoru mellé, a melyet az elhalt csárnak küldtek, egy engesztelő áldozat. Hogy a Stambulov vére hullása megfogja-e szerezni az orosz elismerést Ferdinándnak, az a jövő titka; de hogy a Stambulov hazaszeretékének, kipróbált bölcsességének és erejének hiánya Bulgáriára végzetes lehet, — az nagyon valószínű.

Európa független államai részvétellel kísérik a bolgár hazaszeretet példányképének tragikus sorsát, amelyet a Nemezis bizonyára meg fog bosszulni!

Politikai hírek.

Tóth Vilmos bucsulevele. Mint Bécsből jelentik: Tóth Vilmos, a közös főszámvevőszék távozó elnöke Szentgyörgyi osztályfőnök-höz bucsulevelet intézett, amelyben melegen megköszöni ugy neki, mint az összes hivatalnokoknak azt a támogatásukat, amelylyel szakismeretük, lelkiismeretességük és megbízhatóságuk által működésüket megkönnyítették.

De igérd meg nekem, hogy ő soha sem lesz nő!

Karjaimba vettem Deniset s mig a kért igéretet tettem neki, ő meghalt.

Mikor Muriel bejött, megragadtam a karját s az ágyhoz vonszoltam.

— Ez a te műved, — sziszegtem neki a halottra mutatva, — mindent tudok!

Lábaimhoz borult s bevallotta bűnét, a melyre a szerelem vitte rá.

— Nem adlak az igazságszolgáltatás kezébe, — szóltam hozzá — mert nem hozhatok szégyent a család fejére; szülőidet sirba vinné testvérgyilkosságod. Hanem takarodj szemem elől örökre, különben . . .

— Jó, elmegyek — zokogott ő — s igérem, hogy örökre el fogok tűnni.

Másnap reggel halva találták ágyában. Ugyanazt a mérget vette be, melylyel nővérét küldte a másvilágra.

Örökösé lettem a két nővérnek.

Mikor a temetőből visszajöttünk, hozzám csatlakozott az öreg házi orvos.

— Engedje meg, hogy szerencsét kívánjak önnek, — szól különös hanglejtéssel — ön nagyszerűen érti a mérgec használatát.

— Hogy érti ezt? — kérdeztem csodálkozva.

— Ugy, hogy a feljelentés ön ellen gyilkosság miatt nagy feltűnést fog kelteni. Már neje betegsége gyanus volt előttem, de most bizonyítékaim is vannak. Megvizsgáltam ama bizonyos üvegese tartalmát, melylyel ön megmérgezte sógornőjét.

— Micsoda? Engem gyanúsít ön? S ön képes volna elhinni, hogy én megmérgetem azt a nőt, a kit imádtam? Mi okból?

Szentgyörgyi osztályfőnök válaszában kifejezte a hivatalnoki kar halálját és tiszteletét, amelylyel a távozó főnök iránt viseltetnek.

Nagyküküllő vármegye főispánja. A hivatalos lap mai száma a következő királyi kéziratot közli: Magyar belügyminiszterem előterjesztésére Sándor László kamarást, Maros-Torda vármegye alispánját, Nagy-Küküllő vármegye főispánjává kinevezem. Kelt Isculben, 1895. évi július hó 13-án. Ferencz József s. k. Perezel Dezső s. k.

Politikai aratás.

Debreczen, július 19.

A magyar kormány aratási munkát végez most. Az egyházpolitikai reformok gazdag vetése, daczára a szeszélyes időjárás sokszor kedvezőtlen viszontagságainak, szerencsésen megérett. Nagy buzgósággal le is aratták s most folyik az asztagrakás, eséplés, megörlés fáradságos, bonyolult munkája, hogy őszi beszorulásig már testté vált ige, az élet kenyere váljék belőle a nemzet számára.

Ennek a hatásos, dicsőségszerző mozzanatok nélkül szűkölködő, ám nem kevésbé komoly és nehéz munkának orosz-lánrésze a belügyminiszter vállaira hárul.

És Perezel Dezső belügyminiszter olyan, mint a tanult, szenvedélyes gazda. Mindennütt maga jár elől az üdvös példaadással, hosszas közigazgatási gyakorlat által megélelt ellenőrző pillantását nem kerülheti a legcsekélyebb hiba és eltérés sem a kiszabott iránytól.

Ennek a példaadásnak és lankadatlan gondosságnak érdeme legfőként az, a mit minden elfogulatlan szives készséggel konstátál, hogy t. i. a szabadelvű egyházpolitikai reformok gerinczét tevő állami anyakönyvvezetés, a végrehajtására kiadott belügyminiszteri rendelet és utasítás keretében, emberi számítás szerint a legtökéletesebben van előkészítve s ebben a körülményben egyszersmind benne van a nyugodt, békés, minden torzsalakodás, megrázkódás nélkül való életbeléptetésnek összes biztosítéka.

Az öreg orvos gunyosan mosolygott.

— Gondolja csak meg, kinek volt érdekében a két nővér halála. Ön az örökös.

Szinte megmeredtek tágjaim. A látszat ellenem szolt. Mindez elég volt arra, hogy megörüljek . . .

Az idegen egy perczre elhallgatott. Aztán ismét hozzám fordult:

— Mit tett volna ön az én helyzetemben?

— De kérem, — dadogtam én zavattan, én csakugyan nem tudom . . .

— Nos, én egy perczig sem haboztam, — folytatta ő. — Boismertem vétkemet, mert már megvolt a terveim.

— Igen, doktor ur, én bűnös vagyok, — szóltam neki, — de bűnöm ne hozzon gyalázatot két becsületes család fejére. Főbe fogom magamat löni.

— Jó, — szolt az orvos. — látom, hogy még nem halt ki önből minden nemes érzés. Ily feltétel alatt hallgatni fogok.

Csak egy kis haladékat kértem, a mig otthon ügyeim rendezem s ő beleegyezett azzal a feltétellel, hogy ellenőrzés céljából velem jön.

Csak ezt akartam

Utnak indultunk s mikor a vonat örült sebességgel vágatott, hirtelen felrántottam az ajtót s kilöttem az orvost. Az öreg embert a kerekek darabokra szaggatták.

Meghuztam a vészjelzőt; mikor a vonat megállott, előadtam, hogy az orvos öngyilkosságot kísérelt meg, melyet már nem tudtam megakadályozni. Senki sem kételkedett elbeszélésemben.

végre Deniset választottam s megkértem a kezét. Muriel ugyan igyekezett csalódását eltitkolni, de eljegyzésünk napjától kezdve keserű gyűlöletre ébredt tesóvére iránt. Esküvőnkön is közönyt tettett, hanem halvány arca és kisírt szemei elárulták őt es sötét árnyat vetettek ifju boldogságomra.

A lakodalom után azonnal Olaszországba utaztunk, ahol életem legboldogabb napjait töltöttem. Imádtam Deniset. Hat havi távollét után visszatértem apósom házába. Muriel szívesen fogadott s én azt hittem, hogy ellefejtette csalódását s most már egészen nyugodt voltam.

Nemsokára Denise betegeskedni kezdett. Gyakran panaszkodott főfájásról s napról-napra jobban elgyengült. Az öreg házi orvos mindennap eljött s oly különös kérdéseket intézett hozzám, hogy végre azt kellett hinnem, az öregség megfosztotta józan eszétől.

Denise állapota napról-napra rosszabbra fordult s már az ágyat sem hagyhatta el. Keztem kétségbeesni. Egy este, mikor Muriel néhány perczre elhagyta a szobát, Denise megragadta a kezemet s halkán suttogetta fülembe:

— George, én el vagyok veszve.

Hangosan felkiáltottam.

— Tudj meg mindent, — folytatta Denise izgatott hangon. — meg kell hálnom, nővérem megmérgezett.

— Lehetetlen, te lázban beszélsz?

— Tegnap éjjel láttam, mikor egy üveg cséből mérget öntött poharamba, mert azt hitte, alszom.

— Megirigyelte boldogságomat s azt reméli, hogy halálom után nőül veszed.

És ez nagy dolog. Sokkal nagyobb, mint a milyen kicsinylő, léha mértékkel szokás nálunk a becsületes, komoly és hasznos munkát nem annyira mérni, mint inkább becsülni.

A férfias kötelességteljesítés minden emelkedett lélekre nézve magában hordozza legszébb, egyedül méltó jutalmát.

Am a közéleti erkölcs, a nyilvánosság jellemképző természete megköveteli, hogy a valódi érdem mindig megtalálja az őt igazság szerint megillető külső elismerést is.

Nem kételkedünk benne, hogy a magyar közszellem, amelynek igazságos, méltányos, józan ítélete minden időben megbirta csinálni a legkényesebb, legaprólékosabb disztinkciókat a nagyképi szájaskodás s a becsületes zajtalan munka között, — az elismerés pálmájával koszoruzza meg az egyházpolitikai campagne mostani befejező részét is.

Minden törvénynek tételes intézményének igazi, reális értékét a gyakorlat, az élet próbálja ki.

A legideálisabb tökélyü koncepczió is sivár meddőségbe vész, legfőleg kiszámíthatatlan károkat okoz, ha az élet praktikumába való átvitele lelkiismeretlen elhamarkodással történik, a kellő körültekintő gond nélkül.

Ezért kell minden józan gondolkosású politikusnak nagy, döntő súlyt helyeznie a korszakalkotó egyházpolitikai reformok életbeléptetésének módjára.

Új irányt jelölnek a magyar állami jogrend fejlődésében ezek a törvények. Új irányok inaugurálása sehol sem megy gyöngébb, vagy erősebb ellenmondás, többé-kevésbé szenvedélyes és elkeseredett ellenállás nélkül.

A végrehajtás foladata elhárítani az összeütközést, melynek eredményei beláthatatlanok.

Gyöngédség és erő, mert hiszen csak az igazi erő tud gyöngéd lenni, a formáknak szelidsége, hogy a lényeg annál hatalmasabban jusson érvényre, tiszteletben tartása nemes és szép tradícióknak, kiengesztelése a felb-

szült politikai indulatoknak: mindez a végrehajtás nehéz, komoly feladata.

Őszinte örömkre, hazafias megnyugvásunkra szolgál, hogy mindezen irányban kellő biztosítékokat találunk az állami anyakönyvek életbeléptetése érdekében kifejtett belügyminiszteri tevékenységben.

Október elsején katonás pontossággal indul meg a fényes, sok ezer karu, kerekü, új, modern állami gépezet; munkás zakatolásában csakhamar elenyészik minden képtelen, elégtelen revizionista disszonancia s az új ezer év küszöbét, az egységes állami jogrend hatalmas bástyájával erősödve lépi át a magyar nemzetet.

Szép, magas, felemelő bokréta-ünnepe lesz ez modern államiságunk betetőzéséhez közelgő pompás és szilárd építésű palotájának.

S ennek a nemzeti ünnepnek dicsőségéből nemcsak a nagyelméjű tervezőknek, alaprakó óriásoknak jut rész, hanem a kötelességteljesítés odaadó hőseinek is, a kik a nagy alkotást és, a kik a nagy alkotást fáradhatlan munkával, aggodalmas gonddal tették az élet számára lakhatóvá.

Külföld.

A bolgár küldöttség. Pétervár, jul. 18. A hivatalos lap jelenti, hogy az ott időző bolgár küldöttség és ennek vezetője Klement metropolita abban a szerencsében részesült, hogy Miklós ezárnak bemutatott.

Az orosz távirati iroda ehhez azt a megjegyzést fűzi, hogy csak egyszerű bemutatásról és nem kihallgatásról van szó és hozzát teszi, hogy a lapok fogadtatásáról nem közölnek részleteket. A bolgár küldöttséggel szemben általában tartózkodó viselkedés észlelhető, a mi nem zárja ki azonban azt, hogy Klement metropolita a papság részéről rokonszenves fogadtatásban ne részesüljön. A kihallgatás után Klement metropolita részt vett a Sergius zárdában rendezett ünnepélyen és az orosz főpapság egyes tagjai és a harrari püspök társaságában megebedelt.

A szerb hajduintézmény. Belgrád, jul. 18. A hajduintézmény megszüntetésére vonatkozó törvényjavaslat, a melyet a skupstina elé ter-

Bementünk a szobába, a hol roppant izgatott állapotban találtuk a beteget.

— Mindjárt rohama lesz, — jegyezte meg az orvos.

— Orvos ur — kiáltott az örült — ez az ember engem el akar árulni, meg kell őt ölnöm.

És rám akart rohanni. A két ápoló csak nehezen birt vele s aztán az egyik kötelet vett elő, hogy megkötözze.

— Az ön jelenléte felizgatja a beteget — szólt az orvos. — Nem lenne szives addig visszavonulni, míg mi megkötöztük?

Elrejtöttem egy fali szekrénybe.

Az orvos ráfordította a kulcsot. Még sokáig hallottam a viaskodást s az orvos szavát:

— Csak nyugodtan emberek, egész esendben. Aztán a hálószobában hallottam butorok recsegését s nagy huzavonát. Az örült, ugy látszik, ismét kiszabadult fékezői vasmarkaiból. Aztán minden elcsendesült. Az örültet sikerült megfékezni.

Az izgatottság perceiben az orvos elfelejtett rejtékemből kieszeszni.

Késő estig voltam bezárva a szekrényben. Egy rendőr végre meghallotta kiáltásomat s kieszesztett.

— Mi történt az örülttel? — kérdeztem.

— Melyik örülttel?

Ekkor vettem észre, hogy hegedüm, festményeim, bronzaim, s minden értékes holmim eltűnt lakásomról.

Megraboltak, egy ügyes tolvajfortélynak lettem áldozata.

jesztettek, felhatalmazza a kormányt, hogy az elszórt falvakat kényszerűen egyesítse, a félreeső udvarokat elpusztítsa és az orgazdasággal gyanúsított hajdukat a negyedik ágon való rokonságig más kerületekbe telepíthesse.

Sztambulov meghalt.

Budapest, jul. 19.

Három napig birkózott a mindeneket legyőző halállal az ifju Bulgária legnagyobb fia, míg végre ma hajnalban, ráborult megtört, véres szemekre az örök éjszaka.

Ez a rövid hír, mely egyszerre szétrebent a villamos drót szálain a művelt világ minden országába, nem szerzett meglepetést, csak fokozta azt az általános megdöbbenést, a mit a szófia rémtett világszerte földézett.

Utálat és szörnyűködés gerjed föl minden becsületes ember keblében, mikor látja, hogy a politikai gyűlölködés a XIX. század végén sem riad vissza a legbarbárabb merényletektől s a mit nem bir legyőzni, elhárítani a szellem fegyverével, vadállat módjára legázolja, vérbe folytja.

Ez az osztatlan európai közvélemény mártírrá avatja Sztambulot, kinek ravatalánál elnémul a hatalmi tulkapásait ostorozó pártszenvédély s csak fényes tehetségei, nagyratörő becsvágya, lángoló szabadságszeretete övezi nevét a halhatatlanság glóriájával.

Ujabb adatok.

Konstatált tény, hogy Sztambulov inasa az egyik haramiának üldözése közben revolverével többször lőtt a menekülő után, de egyik golyója sem talált. Ekkor az inas, összeszedve egész testi erejét, neki iramodott az előtte futó gyilkosnak s ezt utól is érte, sőt galléron is ragadta. De épp e perczen termett az oldalon két zsandár, akik az ő karjait ragadták meg s a gyilkost futni engedték.

Néhány percz múlva az utca aztán már jól megíelt rendőrökkel, de időközben a menekülő akkora térbeli előnybe jutott, hogy üldözése csak sikertelen maradhatott.

Sztambulot a mérszálás színhelyéről azonnal a lakására vitték. Felesége és gyermeke szívet szakgató jajgatással fogadták. A ház csakhamar megtelt Sztambulov párthiveivel, s ugyancsak még az est folyamán megjelentek a lakásban a külföldi hatalmaknak Szófiában tartózkodó konzuljai.

A két össze-vissza vagdalt kéz amputálása közben Sztambulov kimutatta heroikus lelki erejét. Tekintettel nagy vérvesztéseire, az orvosok nem merték narkotizálni. A borzasztó operáció alatt Sztambulov hihetetlen nyugalmat és hidegvérűséget tanusított. Leiki erejéből még arra is telt, hogy ő vigasztalta jajveszékő hitvesét.

Az asszony nem akart a műtétbe beleegyezni; de ekkor Sztambulov szilárd hangon megszólalt s orvosaihoz e szavakkal fordult:

— Végezzenek gyorsan, uraim!

Tegnap reggel katonai kordonnal zárták körül a várost. Éjszakaközben a merénylők persze elmenekülhettek.

Közfeltűnés tárgya, hogy tegnap, pár órával a merénylet után, itt Szófiában, megjelent az első száma egy macedóniai újságnak, amelynek homlokán e szavak olvashatók: „A macedon forradalmi párt közlönye.” Az újság vezércikke exaltált szavakban örül a merényletnek s a szidalmak egész áradatát ontja Sztambulovra.

Érdekesebben nyilatkozik a dolgról a kormány hivatalos lapja, a Mir. Ez a lap élénken sajnálja az esetet, da valódi farizeuskodással magát Sztambulot teszi a történetekért felelőssé, mondván: Sztambulov tudta, mennyi gyűlölet fordul ellene s tudta azt is, hogy ez idő szerint számtalan gyanus elem tartózkodik a fővárosban. Mért volt tehát oly kevéssé óvatos? Ilyen időkből Sztambulovnak az utczán még csak mutatkozni sem lett volna szabad.

Sztambulov lapja, a Szvoboda, cikkeit e

Az idegen ismét elhallgatott. Letörülte homlokáról a hideg verítéket, aztán folytatta:

— Ez az izgatottság elvette eszemet s én megőrültem...

Felkelt.

— Most ismeri titkomat, — szólt rekedtes hangon.

— Uram, én nem kértem önt, hogy mondja el s még most is magamon kívül vagyok.

— Egyikünk fölösleges itt, — kiáltott hirtelen fenyegető hangon. Tágra nyitott szemekkel közeledett felém. Gyorsan a zongora mögé menekültem, mert már láttam, hogy örülttel van dolgom.

— Ebben a perczen még ledobom önt az ablakon, — kiáltott ő s egy utczára nyíló ablak függönyét kettéhasította. A következő pillanatban kívül megszólalt a csengő s én az ajtóhoz rohantam, hogy kinyissam.

Egy elegánsan öltözött ur lépett be, két akrobatára emlékeztető erős legény kíséretében.

— Festown Miksa dr. vagyok, — szólt kissé idegen akcentussal — egy magántéboloda igazgatója. Egy betegem megszökött s a mint értesülök, ide menekült.

— Egészen jól értesült, uram s még épen jókor jön — feleltem megkönnyebbülten.

— Hál' Isten! A szerencsétlen, valami mr. Lowett, felesége halála után megőrült, s azt hiszi, hogy nejét megmérgezték.

— És épen ki akart dobni az ablakon.

— Mindjárt megszabadul tőle Ezzel kíséretre mutatott.

— Magammal hoztam ápolóimat.

szavakkal kezdi: „A gazembereknek végre sikerült tervüket végrehajtaniok.“ A lap a történetekért nyíltan a Stojlov-kormányt teszi felelőssé.

Értesülésünk — Sztambulov haláláról a következők:

S z ó f i a, j u l. 18. A Sztambulov állapota körül tegnap este 6 órakor kiadott orvost jelentés kedvezőtlenül hangzik. Az egyik sebvérmérgezési tünetet mutat. A test hőmérséke ismét 39 fokra emelkedett.

S z ó f i a, j u l. 18. Sztambulov 3 óra 35 perczkor reggel sebeiben meghalt.

Sztambulov esti 10 óra óta haldoklott és többé nem volt képes beszélni.

A külföldi hatalmak néhány képviselője jelen volt Sztambulov halálánál.

P á r i s, j u l. 18. Itteni kormánykörökben az a nézet uralkodik, hogy a Sztambulov elleni merénylet nem szolgálat alapot politikai aggodalmakra.

S z ó f i a, j u l. 18. A Swoboda felsorolja mindazokat a szabálytalanságokat, melyek a hatóságok részéről a Sztambulov ellen elkövetett merénylet alkalmával történtek és ezekkel igazoltnak látja, hogy a merényletet legalább is hallgatólágtól eltűrik. A lap jelenti: a vizsgálóbíró Sztambulov házában azt mondta, hogy az egyik merénylet sebesült állapotban fogva tartják. Petkov kívánságára, hogy ezt az embert vele szembebesítsék, a vizsgálóbíró több ártatlan embert, egytől-egyig Sztambulov politikai barátait vezetette elő. Ezután a vizsgálóbíró azt mondta, hogy van még egy ember, a kit Petkov bizonyára óhajtana látni, de nem látott. A vizsgálóbíróhoz egy látszólag jó magatartású ur jött bejelenteni, hogy a merénylet előtti napon egy ember nyereg-telen lovon ellovagolva az ő raktára mellett, azt kiáltotta:

Három nap alatt Sztambulov feje lehull!

Azután azt mondja a Swoboda, hogy Tufekcsievet is, a kiből a merénylet erkölcsi tettesét látja, kevéssel a merénylet elkövetése előtt látták a tett színhelyén. Köpenye alatt olyan sárga papirosba göngyölt hosszú tárgyat vitt, a melyet később a merénylet színhelyén találtak. Ennek ellenében szem előtt tartandó, hogy a vizsgálóbíró kiderítette: Tufekcsiev este 6 órától 9 1/4 óráig nem távozott a macedon-klubból, továbbá, hogy ebben az időben, mikor a vizsgálóbíró fentidézett kijelentését állítólag tette, nem hihete senki egy pillanatra sem, hogy a merénylet egyik tettese el van fogva és hogy a vizsgálóbíró e nyilatkozata nyilván Sztambulov sebesült szolgálójára vonatkozhatott, a ki tudvalevőleg fogóságban volt.

Megyei és vidéki hírek.

— **Uj iskola Hajdu-Szoboszlón.** A hajdu-szoboszlói községi iskolaszék tegnapi gyűlésén elhatározatott, miszerint a városi polgári IV. oszt. iskolát Szoboszló városa átengedi az államnak évi 3200 frt személyi kiadás elvállalásával s a földműves jellegűvé átalakítandó s esetleg 6 osztályúvá fejlesztendő iskola céljaira ezenkívül 56 katasztrális hold elsőosztályú földet, az építendő polgári iskola céljaira pedig egy katasztrális hold belsőséget szavaztak meg. Többet Szoboszló város nem adhat. Ha az állam megelégszik ennyivel, úgy egy év múlva Szoboszlón VI. oszt. teljes polgári iskola lesz gazdasági jelleggel, a milyen a hazai polgári iskolák között még egy sincs.

— **Alispánválasztás Szabolcsmegyében.** A szabolcsi alispán választására nagy erővel indultak meg a korteskedések. A választásnál a politikai pártok fognak dominálni. A szabolcsmegyei függetlenségi és 48-as párt, melynek jelöltje M i k e c z János mostani főjegyző, felhívást tesz közzé tagjaihoz, hogy tartsák fenn szavazatukat a pártgyűlésig. A szabadelvű párt hasonló mozgalmat indított a vármegyében.

— **A László-malom sorsa.** A híressé vált nagyváradi László-malom sorsa már végleg eldőlt. A Hunyady-malom birtokába jutott 261,000 frtet, melyet most fizettek ki a felszámoló-bizottságnak. Még csak most derül ki, hogy milyen óriási módon károsították

meg a László-malom sikkasztói a hiszékeny közönséget. A felszámoló bizottságnál eddig összegyűlt pénzüsségből alig 50—60%-ot kapnak a főbb hitelezők. A kisebb hitelezőket azonban kielégítették. Az új Hunyady-László-malom aug. 4-ikén tartja közgyűlését. A László-malom szenzációs bűnyügyében szept. elején lesz a végtárgyalás.

— **Telekkönyvi hatóság Élesden.** Az igazságügyminiszter leiratot intézett a nagyváradi kir. törvényszék elnökéhez, mely szerint Élesden október elsejétől kezdve a kir. járásbírósnál felállítja a telekkönyvi hatóságot.

— **Csendőrök harca egy medvével.** Körmezőn tegnap Nyikora Sándor csendőr-örmező Tamás Sándor csendőrrel a Kuk havasra ment cizkálni. Egyszerre csak egy medve tört elő és a csendőröket megtámadta. A csendőrök lőttek, majd fegyverükkel védték magukat, mire borzasztó dulakodás támadt közöttük. Nyikora örmező teljesen szétmarczangolva, holtan — Tamás csendőr pedig súlyosan megsebesülve maradt a harcmezőn. A medve többszörösen meglöve, szuronyokkal átdöfve terült el. Nyikora örmezőt ma általános részvét mellett temették el.

D e t t ó.

Egy fiatal házaspár egyik helybeli kereskedőtől könyvre hordatta a házhoz szükséges fűszert.

Persze a háztartásban legtöbbször kávéra van szükség, s a bevásárlási könyvben nagyon sok tételt képezett a kávé.

A kereskedő pedig a nagyon sokszor előfordult tételt végre is időkimélés szempontjából csak d e t t ó z t a.

Nagyon feltűnt ez az asszonynak, a kis faluról idekerült asszonykának:

— Hallod-e édes, mi is voltaképen ez a d e t t ó, — kérdezte férjét.

De bizony a férj sem tudott az asszonynak felvilágosítani a dologról.

— Pedig mi sohasem hoztunk d e t t ó t s mégis annyi pénzt kell kiadnunk érte, — tusakodtak magukban a fiatalok.

Végre is a férj büszkén verte a mellét az asszony előtt, hangoztatva, hogy majd megmutatja ő a kereskedőnek, hogy őket nem lehet megkárosítani, elmegy s kérdőre vonja.

S mint mondá, ugy tón.

A kereskedő persze mosolyogva magyarázta meg az újdonsült férjnek, hogy a „d e t t ó“ azt teszi, hogy „ugyanaz“.

A férj megnyult órral ment vissza kis fészkebe, hol már az asszonyka türelmetlenül várta.

A férj egyideig nem szólt egy szót sem, bár mint faggatta is az asszony. Az asszony pedig csak nem hagyott neki békét:

— Mond meg már édes, mit jelent az a d e t t ó?

A férj dühös lett:

— Hát ha olyan nagyon kíváncsi vagy rá, megmondom, azt jelenti, hogy te picizikém csacsí vagy, én pedig d e t t ó.

ty.

NAPI HIREK.

Debreczen, július 19.

— **Istentiszteletek.** Vasárnap az ev. ref. templomokban a következő lelkészek tartanak istentiszteleteket; a nagytemplomban: L a d á n y i Gyula, a kis templomban: V i r á g István, a Kossuth utcai templomban: D i c s ő f i József, az ispotály templomban: N a g y Gyula. — A szentanna utcai római kath. templomban reggel hét órakor T á r k á n y i Péter tart csendes misét. Dél előtt 9 órakor énekes szent misét tart K o v á c s Márk, amely után a szent beszédet szintén ő

tartja meg. Dél előtt féltizenkét órakor P á l f f y Béla tart csendes szent misét. Délután három órakor a litániát s utána a rózsafüzér rendszeres heti ájtatosságát K o v á c s Márk tartja meg. — Az ágost. hitv. ev. templomban vasárnap dél előtt tíz órakor M o h r Béla segédlelkész tart istentiszteletet.

— **A debreczeni pályaudvar kibővítése.** Az államvasutak debreczeni üzletvezetőségétől ma dél előtt nagyobb csomagokat szállítottak át a város házára. Ezekben a csomagokban volt a magy. kir. államvasutak debreczeni gépgyárának összes épületi tervrajza és a debreczeni állomás új és modern felette díszes állomás-épületének a rajza. Az összes tervezeteket a városi tanács elé terjesztette az üzletvezetőség s azokat a tanács a munkálatokhoz kiadta a mérnöki hivatalnak.

— **Teljes tanácsülés.** Debreczen város tanácsa a jövő héten teljes tanácsulást tart, a melyen a közgyűlés további tárgyait Gróf D é g e n f e l d József főispán elnöklete alatt, készítik elő.

— **Személyi hír.** Gróf D é g e n f e l d József főispán a fővárosból holnap hajnalban utazik Debreczenen keresztül szathmármegyei birtokára, Feketetagra. Innen városunkba hét-főn reggel érkezik vissza s itt pár napig fog maradni.

— **Elmaradt presbyteri közgyűlés.** A helybeli ev. ref. egyház presbyterei — úgy látzik — nem akarnak közgyűlésezni, a nagy meleg, meg a kényes tárgy miatt csak kevesen jöttek össze a tegnapi hirdetett közgyűlésre s így S i m o n f f y Imre kir. tanácsos, egyházmegyei főgondnok az újabb közgyűlést ma délutánra tűzte ki, amikor azt tekintet nélkül a megjelentek számára is megtartják.

— **A katonatartás megváltása.** Már több ízben tettünk említést arról, hogy a házi gazdák a katonatartástól megszabadulhatnak, ha ebbeli szándékukat a katona ügyosztálynál bejelentik s hajlandók a katonatartásért váltásdíjat fizetni. A katona ügyosztálynál a házi gazdák ebbeli szándékukat még mindég bejelenthetik a hivatalos órákban.

— **Egy zsebkendő miatt.** Szép leány volt Kabó Klári, szebbet rtkán lehet látni! A szemek kék, mint az ibolya a haja sötét mint a bogár. Ott szolgált a Sassa utcában s ha hetivásárkor a csibés piacra ment, bizony utánna vezetett egy kicsit a férfiak szeme. Csunya nép ez a férfi nép s Klári nem igen törődött velük, már meg volt a magáé. Szürü K. egy dalias kovács legény volt a szive választottja, ki amellet hogy jól tudta forgatni a pörölyt, értett ahhoz is, miként kell déványosan megszorítani a leányok derekát. A levelesben ismerkedtek meg egy táncmulatság alkalmával. Egy ideig boldogan sütkéreztek a szerelem napjának perzselő sugarába, Hanem egyszer történt közöttük valami. Egy zsebkendő csinálta a bajt, mely a legénynél volt s melyet egy leány pajtásának tulajdonául ismert fel a leány. Nem kérdezett a szeretőjétől többet, nem is szólt neki, de gyufa odatot ivott szegény Kabó Klári. Tegnapi vitték haza messze falujába. Ki tudja felgyógyu e valaha?

— **A debreczeni gazdasszonyok a mézárók ellen.** Érdekes és figyelmet ébresztő mozgalmat indítottak a debreczeni gazdasszonyok, amely csakhamar megteremti a magá sikerét. Mindenki nagyon jól tudja, hogy Debreczenben napról-napra nagyobb drágaság uralkodik. — A husarak például folyton e m e l k e d n e k, de soha lejjebb nem szállnak, holott pedig ha valaha, ugy most, mikor a marha ára egyharmaddal csappant, nagyon is kívánatos és méltányos dolgot lenne a mézáros urak részéről, ha a marhahus árát aránylagosan 40—44 kra szállítanák le. Csak-hogy a mézárosok, daczára a marhák olesóságának, hallani sem akarnak a husarak leszállításáról, hanem tovább is 54—56 kron mérnek egy kiló marhahust. A napokban egy élelmes debreczeni gazdasszony D e r e c s k é n járt. ahol arról győződött meg, hogy az ottani mézárosok, a kik napról-napra fris

hust mérnek, különként sokkal kevesebb nyomtatékkal 20 krt mérik a hust. Több se kellett ennek a gazdasszonynak. Debreczenbe történt visszaérkezése után három barátjával egyezsége lépett s közösen elhatározták, hogy egyik nap az egyik, másik nap a másik és azután a harmadik küldi ki a cselédjét Derecskére, ahonnan egyszerre hat kiló hust hozatnak. A hat kiló hus ára 1 frt 20 kr, az uti költséggel együtt 1 frt 50 kr. a debreczeni fogyasztási adóval együtt 1 frt 56 kr. — Mindenki tisztában lehet tehát vele, hogy ezek az élelmes gazdasszonyok okosan és igazán a takarékos gazdasszonyokhoz méltóan cselekedtek, mert nekik a Derecskéről 1 frt 56 krért beszerzett hat kiló marhahust Debreczenben 3 frt 36 krral kellene megfizetni. Most aztán szájról-szájra jár ez a gazdaszonyi élelmesség, több család összeálls harmincz krajzáros vasuti kiadással és egy közös megbizottal Derecskéről hozatják a marhahust, úgy hogy egy-egy családnak egy-egy kiló hus alig kerül 28 krjába. Rendesen a reggeli vonattal küldenek ki Derecskére egy cselédet, a ki délelőtt ott megveszi a hust és délután már Debreczenbe van vele. Este a család abból vacsorálhat, más részét pedig reggelig az ebédfőzéshez teszik el. Másnap délután már a másik család hozza a hus Derecskéről és ez így mehet napról-napra. A debreczeni gazdasszonyok úgy látszik okosabbak és élelmesebbek, semmint ki ne tudnának fogni a magas husárhoz erősen ragaszkodó mészárosok.

— **A vármegye jövő évi költségvetése.** A belügyminiszter a mai napon leiratot intézett Hajdúvármegye törvényhatóságához, a melyben azt a vármegye 1896-ik évi költségvetésének felterjesztésére szólítja fel, a központi választmány véleményes jelentésével és a törvényhatósági bizottsági közgyűlésnek ide vonatkozó birálatával együtt. A költségvetést a vármegyének 1895. évi október hó 31-éig kell felterjeszteni.

— **A fürdőző Debreczen.** A bikszádi fürdő az idén is mint minden évben nagy látogatottságnak örvend. Eddig a fürdővendégek száma 282 meg. Debreczenből Leitman Adolf magánzó, Váczy János és neje Frank József és Weisz József kereskedők, Török Gábor, Mandelbaum Lipótné, Rokiczky Ferenc tanár, Örvényi Ottó gyógyszerész és Weisz Ignác vannak ott. — A Nagyvárad közelében levő Félix-fürdőben ez ideig a következők tartózkodnak városunkból: Baróthy Béla törvényszéki bíró és neje, Dr. Orbán József ügyvéd, Papp Józsefné és Verendy József földbirtokos.

— **A földmivelésügyi miniszter rendelete.** A városi tanács részéről a következő sorok közzétételére kértünk fel: A Magyarország területéről származó sertéseknek Budapestre való szállítását szabályozó f. évi június hó 29-én 43/361. sz. a. kelt körrendeletem már is több ízben félremagyaráztatván, az érdekelteknek minél szélesebb körben való tájékoztatása és felvilágosítása végett értesitem a közönséget, hogy a sertéseknek Magyarország mindazon községeiből, melyek sertésvész, sertésorbáncz, vagy ragadós száj- és körömfájás miatt külön községi zárlat alatt nincsenek. — Budapestre kizárólag leszurás céljából való behozatala az alábbi feltételek mellett minden külön engedély kikérése nélkül meg van engedve: 1. A sertések a ferencvárosi rendező pályaudvar petroleum raktár rakodóján rakanodók ki. 2. A sertések kirakodás után kocsin közvetlenül az illető henteshez szállítandók és megérkezésük után legkésőbb 48 óra alatt leszurandók. — A sertések megérkezésük után 48 óra alatt okvetlen leölelendők lévén, felhívom a közönséget, hogy e körülményre különösen figyelmeztesse a gazdaközönséget, ne hogy az netán eladatlanul, t. i. Budapesten való eladás céljából felküldött sertéseiket itt a mondott határidőn belül értékesíteni nem

tudván, ennek következtében esetleg károsodjanak. Budapest, 1895. év július 5-én a miniszt. megbízásából Lipthay mk.

— **Rabló cigányok.** A cigányok csak nem tudják megtagadni a vérüket. Tisztességes foglalkozást nem folytatnak s nincs erő és hatalom, hogy megtelepítsék őket. A kalandos élet, a kóborlás iránti vágy nem hagyja őket nyugodni s kenyerüket csalással, lopással akarják megkeresni. Egy e n is keresztül vándorolt egy cigánycsapat s ott hagyta emléket illő képen. Adám András odaváló földművesnek a háza a falu végén állott. Kénytelen hozzáférhettek a cigányok, mert így nyári dolog időben ritka háznál vannak otthon a házbeliek. Adám András is kint volt minden házanépével a mezőn, munkába. Távollétüket felhasználva a cigányok betörték udvarára s az ólból 20 juhát egy birkájával együtt szép csendesen elhajtottak. A gazda csak ámult bámult, mikor hazaérve drága jószágainak csak hült helyét találta. Persze, azt mondani sem kell, hogy az udvarról ami ingatlan csak elvihető volt azt elvitték. Az udvar kapuját betörték, de a háza már nem volt idejük betörni. A debreczeni szoigabírósg ez ügyben megindította vizsgálatot s nem lehetetlen, hogy azok a cigányok követték el a rablást, a kiket a rendőrség tartoztatott le tegnap mikor is kóborlásukban Debreczen alatt ütötték fel tanyájukat.

— **A zsidó templom alapkövetései.** Serényen folynak a munkálatok a zsidó templom építésénél s az alapozási munkálatok rövid idő alatt teljesen készen lesznek úgy, hogy a hitközség a templom alapkövét a jövő hétszeredáján helyezik el a templom keleti oldalán lévő szentély alá. Az alapköve a templom keletkezésének történetére vonatkozó iratot teszik. Az alapkövetétel ünnepélyes aktusa szerdán reggel hét órakor fog megtörténni s kizárólag egyházi jellegű lesz, a melyen a hitközségi előjáróság, a képviselőtestület és a hitközség tagjai lesznek jelen, a kiket erre külön meghívó utján hívnak meg. Az ünnepélynél Krausz Vilmos főrabbi fog beszédet tartani s az első kalapács ütést is ő teszi az alapköre, utána Reichmann Ármín elnök, majd az előjáróság és képviselő testület tagjai betürendben s végül a hitközségi tagok.

— **Verekedő kaszások.** Nem is feltűnő dolog, hogy most mikor a mezei munka legjavában folyik, a munkások között valóságos harc játszódik le. Az ujságok tele vannak olyan hírekkel, hogy ennek meg ennek a tanyáján a munkások valami miatt összekaptak s kapával, vagy kaszával egymásnak rontottak. Így történt a dolog Földesen is, a hol Kaszai József és Szél Mihály mezei munkások dél-ebéd közben összekaptak azon, hogy ki tud többet dolgozni s ebből verekedés lett. Az egyik a nála levő kapával, a másik kaszával rontott egymásnak s tusa hevében Kaszai a nála levő kaszával olyan szerencsétlenül ütötte meg Szél Mihályt, hogy az éles penge több helyen összeszurkálta Szél Mihályt, teljesen elborította a vér. Rögtön egyik közeli házhoz szállították a hol ápolás alá vették. A hatóság pedig megindította s Kaszait letartóztatta.

— **Népoktatás statisztikája.** Perczel Dezső belügyminiszter egy leiratában értesítette Hajdu megye alispánját, hogy a jövő évben tartandó Milleniumi kiállításra Hajdu vármegye területén lévő összes népiskolák statisztikai adatait a legrövidebb idő alatt terjesztsze föl.

— **Tűz H. Dorogon.** Most midőn legjobban folyik a mezei munka és a mikor a földművelő gazdának a legnagyobb szüksége van a gazdasági épületre, hogy a learatott természet el tudja helyezni fedett helyre, éppen ilyenkor szokott a legtöbb tüzeset előfordulni. Július 17-én is éjjel 1 órakor H. Dorogon is a jlstván gazdálkodó háza az összes gazdasági épületekkel együtt porig leégett. A kár meghaladja ez 5000 frtot. A hatóság megindította a vizsgálatot, hogy a tűz gondatlanságból, vagy gyújtogatásból ered-e.

Legujabb.

Tufekcsiev letartóztatása.

Sztambulov teteménél ma délben tartották a vizsgálóbíró jelenlétében a halotti szemlét. A holttestet bebalzsamozzák. Tufekcsiev-et, kit Sztambulov a merénylet elkövetőjének mondott és akit elfogtak, de később ismét szabadlábba helyezték, a nála ma megejtett házkutatás következtében **ujból letartóztatták.** Tufekcsievnél revolver volt, mely teljesen hasonló a hhoz, melyet a merénylet színhelyén találtak.

A hatalmak a gyilkosságról.

Bécs, jul. 18.

A közös külügyminiszter felhatalmazta a N. Fr. Pressét a következő sorok közlésére:

Az osztrák-magyar külügyi kormány nem habozik Ferdinánd fejedelmet és a mostani bolgár kormányt a **Sztambulov ellen elkövetett gyilkosságban való morális bűnrészességgel vádolni.**

Berlin, jul. 18.

A Nordd. Allg., mely a berlini udvarnak legolvasottabb lapja s melyben a német császár által sugalmazott cikkek is meg szoktak jelenni, igen epés cikkelyt közöl Ferdinánd fejedelem ellen s azt hányja szemére, hogy módjában állott volna Sztambulov meggyilkolását elhárítani.

A fejedelem lemondása hira.

Karlsbad, jul. 18.

Itt ma az a hir volt elterjedve, hogy Ferdinánd fejedelem lemondott a bolgár trónról és hogy ezt az elhatározását táviratilag közölte a bolgár kormánynyal. A fejedelem környezetében ezt a hirt határozottan megczáfolják s azt állítják, hogy Ferdinánd fejedelem készületeket tesz arra, hogy **Sztambulov tetemésére Szófiába utazzek.** Ugy látszik azonban, hogy ez a hir merő koholmány mert szinte bizonyosra vehető, hogy a fejedelem — legalább egyelőre — nem utazik Bulgáriába.

Külömfélék.

+ **Lökötő méltóságos urfi.** A közéletben kiváló szerepet játszó családok egyikének elzüllött fiatal tagját, Beóthy Bélát, esendőrök fogták el a begécsi pusztán, ahonnan Nagyváradra szállították. A máskülönböen nagytehetségű ifju mint dijnok kapott legutóbb állást. De csak rövid igeig dolgozott. Az ispánnak négy darab nadrágját ellopta tovább állt. Bujdosó utjában a béres leányoktól házassági ígéretekkel pénzt csalt ki, majd pedig a béreseket csalta meg pár forint erejéig. Néhány nappal ezelőtt Kisjenőre utazott s egyenesen a főerdészhez szállt, akiről tudta hogy előző napon Budapestre utazott. A feleségének azt mondta hogy sürgős utasításra hivatalvizsgálatot akar tartani. A megrémült asszony csak nagy nehezen tudta rábírní, hogy várjon estig, amikor valószínűleg már haza jön a férje. A szélhámós erre lekasztott egy értékes fegyvert a falról, melyet a főerdész régebben gróf Zichy Jenőtől kapott ajándékba s azzal a kifogással, hogy vadászni megy, eltűnt a községből. Csak másnap vették észre, hogy még más értékes dolog is hiányzik a szobából, így fligirán női aranyóra is. A esendőrségnek azonnal jelentést tettek s a kiküldött esendőrök az Össi körül akadtak nyomába. Mikor a méltóságos urfi a veszélyről értesült, az istállóba futott, a legjobb paripát kiválasztotta, és arra fölugrott, elvágtatott szőrén ülve meg a lovat, mint a lökötök. A esendőrök üzöbe vették s utánna is lőttek. Végre elfogták.

+ Villamos villágítás egyiptomban. Az egyiptomi közlekedési vállalatok főfelügyelője Prompt gépészmérnök hatalmas tervet terjesztett az egyiptomi kormány elé. A terv szerint a Nilusnak Assuan melletti zuhataga, a melynek mintegy 40-50 lábnyi esése van és majdnem negyvenezer lóerőnek felel meg, továbbá a Kairóban levő tizenöt láb magos nilusi töltést fel lehetne használni a villamos erő nyelésére. A villamos erővel Kairónak és környékének villamos világítását és néhány nagyobb gyártelep üzemét látnák el. A benyújtott terv szerint a költségek két millió font sterlinget tesznek ki.

+ Öngyilkosság a keresztfa alatt. Munkácson — mint nekünk írják — váratlan körülmények közt lett öngyilkos Janicsák, a 65. számú gyalogezred szakaszvezetője. Nagyon keserű volt neki a katonakenyér, vágyódott haza, ahol nincsenek „felwebel urak“, a kik pofozzák az embert és nincsen kurta vas. Hanem a tenger három esztendőt csak nem bírta kivárni. Elborult a lelke a sok gyötrődés miatt. Tegnap vállára vette fegyverét, az ottani kertek alján lévő keresztfához ment ki, ott térdre borulva sokáig imádkozott. A gör. kath. lelkész eselédjének feltűnt a buzgón imádkozó katona. Feléje tartott. Közelébe ért, mikor lövés dördült el s a fehér füstfelhő eloszlásakor a szakaszvezető haldokolva feküdt a kereszt lábánál. Melléből sűrűn patakzott a vér. Az elősiető lelkész feladta az utolsó szentseget. A súlyosan sebesültet beszállították a katonai kórházba, hol kibékülve mindennel, a halállal vívódik.

+ Lavinaszerencsétlenség a Mont-Blanc. Egy Frankfurtból érkezett távirat jelenti, hogy báró Holzhausen György, a frankfurti általános ismert patricius-család utolsó sarja, a Mont-Blanc megmászásánál tegnapelőtt szerencsétlenül járt. Egy lavina beomlott és a bárót elkapta. Holzhausen a jobb karját törte és azonfelül kisebb sérüléseket szenvedett. A vezetők Chamonitbe vitték, ahonnan Frankfurtba fog szállíttatni.

Rövid hírek.

Fekete Gyarmaton a község legvagyonosabb gazdája, Veres Lajos felakasztott magát. Zakariás jegyző híres sikkasztásaiban valószínűleg részes volt az életunt gazda. — **Öngyilkos katona.** Szathmáron, mint ottaki levelezőnk írja, Balási László közhonvéd, megunva a „cifra nyomoruságot“, a torna-udvaron szolgálati tegyverével agyonlőtte magát. — **Ujvidéken** Galetity Misó napszámos a vitaközös hevében úgy szurta Milosinszky Gavra társának a mellébe éles bicskáját, hogy az súlyosan megsérülve esett össze; a merénylet elfogták. — **Kecskeméten** Kiss Mariska varróleányt tulsgósan szoros fűzés miatt szivezhűdés érte s a fiatal leány meghalt. — **Aradon** Friedmann János tüdőörmeester fürdés közben a Marosba fuladt. — **Sármellék** zalamegyei községben tegnap tűz ütött ki; tizenegy ház leégett; a kár igen nagy. — **Czermuran** Cziczka Juonnét az erdőben iszonyu vihar érte utól és ez elöl egy óriási nagy terjedelmű fa alá huzta magát, a hol a villám agyoncsapta. — **Vadászin** Hajdu Elek ref. lelkész Lajos nevű fia tegnapelőtt a délutáni órákban fürdés közben görcsöt kapott és a patakba fuladt.

Az ezredéves kiállítás.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, július 19.

A kiállítás falujának főterén, mindjárt az Andrássy-uti főbejáróval szemben épül a háziipar kiállításának pavillonja. Az épület a pozsonyi városházának mása lesz s a pozsonyi iparosok építik. A kiállítás képét adja a magyar háziiparnak és négy nagy csoportra oszlik. Ezek: A fonó- és szövőipar-cikkék, fonások, fűzveszéből, hánscból, gyékényből, szalmából, anyagipari cikkek és szappankészítmények.

Mindenik csoport nem csak a készített tárgyak bemutatására szorítkozik, hanem egyúttal teljes statisztikáját adja annak, hogy

hány ember foglalkozik az illető háziiparral, hány férfi, nő, gyermek; mennyit tesz az évi termelés és mennyi a munka keresete.

De ezen felül, hogy a kiállítás képét változtatossá s magát a kiállítást tanulságossá tegyék, bemutatják életnagyságu figurákkal és csoportokban a készítés módját is.

Az agyagipari csoportban például egy tűzálló téglából összerakott kis házikó lesz, a melyben a papirmachéből élethűen utánzott zsaluzsányi fazekas, korongján tálakat és bögréket készít, egy másik csoport: az öreg ember, az asszony, meg a fiu az agyagot veri, áztatja és gyurja a fazekas kezéhez, egy harmadik pedig a kész fazekákat, tálakat, bögréket rakosgatja és helyezi el.

A fonó és szövő ipari csoportban látni való lesz a torontáli szőnyeget szövő asszony a szövőszékével, a varottast készítő bányfűnyádi nő, a felvidéki csipkeverő leány.

A vessző- és hánsc fonó csoportban látható lesz a dorozsmai kosárfonó család munkássága, azon kezdve, mikor a család ifjabb tagjai bántani kezdik a fűzveszőt, végig minden processuson, a mint a készülő kosár kézzel-kézre jár s végre a család fejének a kezéből kerül ki mint tormás, kész kosár.

Ugyanígy látható lesz egy hajdunánási szalmakalap-készítő család s egy gyerekjátékok, babákat, fa-faragásokat csináló bárttai familia. A babukat az illető vidék ruháiba öltöztetik s a szükséges ruhákat, eszközöket, szerszámokat már felvitették Budapestre s hozzá fogtak a bábu elkészítéséhez.

Mindentéle.

× **Automata orvos.** Eredeti készüléket állítottak föl nemrég Hollandiában. Hippokratés tanítványának czopfos, pedáns alakját mutatja kívülről a készülék, mely tele van apró nyílásokkal és e nyílások mindenike fölött valamely betegség neve. Aki rosszul érzi magát és az automata orvoshoz folyamodik, csak bedob a megfelelő nyílásba egy pénzdarabot, mire a „csalhatatlan“ orvoság csinosan becsomagolva azonnal kihull az automatán e célra alkalmazott tartóba. Az új Aeskulap csakhamar óriási praxisra tett szert, de a csodaszereken kívül gyomorerosítót is nyújt az olyan paciensek részére, kik nem érzik rosszul magukat, hanem csak kíváncsiságból tolyamodnak az orvos automatához.

× Boszu.

Kocsmáros (a pincérhez.) Az a fiatal pár ott a sötét sarokban, mit fogyasztott eddig?

Pincér. Egész délután két pohár sört. Kocsmáros. Csak? Azonnal gyujtsa meg abban a sarokban a gázlámpát.

× Világfi albumából

— Az asszony érzelmei fölötté állnak a logikának. A hűség nem bizonyítja szerelmét, a szerelem nem kezeskedik a hűségért.
— Az asszony az éveket, amelyekből magát megfosztja, nagylelkűen ajándékozta barátainak.
— A nők közt is vannak barátai a radikális reformoknak; a házasság eltörlése mellett is kardoskodnak, de csak ha már férjhez mennek.
— Szerelem-házasság ellentéte az ésházasságnak; el kellett tehát vesztenie az eszét annak, a ki szerelemből házassodik?

— A nők is tudnak lelkesedni politikai rendszerért, csak attól függ, milyen benyomást gyakorol rájuk a rendszer képviselője.

× Egy költő sírfelirata

Itt nyugszik egy kis homi költő,
Ki csak halálról zengett életében.
Szegény bolond, próbálna mostan
Az életről dalolni siri mélyen...

× Gyermekválasz.

— Hány éves vagy, Pistike?
— Két évvel idősebb vagyok Jóskanál.
— És Jóska hány éves?
— Azt nem tudom.

Közgazdaság.

Az aratás Hajdu-Szoboszlón.

Az aratás határunkon javában folyik s beletelik még két hét, míg készen leszünk vele. A gyakori esőzés nem tett ugyan kárt vetéseinkben, mindamelllett azok megdőltek s nem olyan könnyen lehet aratni, mint az álló gabonát.

A buza kat. holdankint 12-20 keresztet ad, 7-10 métermázsza remélhető átlagos terméssel. Határunkon mintegy 20.000 hold buza-vetés másfélmillió métermázsányi mennyiséget adhat. Minőségileg véve, az eredménnyel meg lehetünk elégedve. Egészséges, telt szemű, aczélos buzaink vannak, bár egyes helyeken az üszög kárt tett benne. A 78 kilót az idén is meg fogja ütni.

Arpa és zab még meglehetősen zöldék s így vágás alá a hét végén, vagy csak a jövő héten kerülhetnek. Emitt-amott ugyan már le is aratták. Zab-széna s a takarmánynövények átlagosan számítva nagyon jól sikerültek mondhatók. Daczára a gyakori esőzéseknek, a legelőik nem valami kifogástalan állapotban vannak. Panaszra azonban ez idő szerint még okunk nincs.

Az első széna kaszálás közepes eredményt adott, a sarju talán erősebb lesz.

Konyhakertjeink és szőlőink az utóbbi időkben nagyot lendültek. Gyümölcs kielégítő mennyiség volt és lesz. Phylloxera szőlőink nem sok reményt nyújtanak. Minden valószínűség szerint ez évben is, mint harmadéve legjobb eredményt fog produkálni mindennemű terményeink és veteményeink között a buza után a kukorica. A hosszas esőzés által megerősödött kukoriczavetéseink valóságga nagy reményekkel táplálják gazdáinkat.

A Szoboszlón is konstataált sertésvész sertésorbáncz a sertésbus és kész sertések árát nagy mértékben levitte. A szarvasmarhák ingadozó alacsony árai azonban nagyot erősödtek és emelkedtek.

A napszám 1.20-2 frt, sőt 3 frt közt változik. Szocialista mozgalmakról itt szó nincs.

Debreczeni piaczi árak.

A f. hó 16-án tartott debreczeni hetivásáron a következő árakat jegyezte a vásárfelügyelőség: Gabnaárak. Buza 700,690, 6.85. Kétszeres 6.90, 5.90, 5.80. Rozs 5.40 5.30, 5.20 Arpa 5.50, 5.40 5.30. Zab 6.50.6.40 6.30 Tengeri 7.00, 6.90 6.80 Kőles 7.00. Kőleskása 13 Burgonya 2.20 Marha ó, juh felhajtás és eladás. Ló felhajtott 640. eladatott 352. marha felhajtott 780 eladatott 300 Sertés felhajtott 970 eladatott 650, Sertésárak: 1/2 éves-től 1 évesig párja 15-25 frtig, 1 évestől 1 1/2 évesig 25-35 frtig, 1 1/2 évestől 2 évesig sovány párja 35-45 frtig; öreg sovány 45-60 frtig kövér kilója 42 46 kr. Szalonna és háj. 100 kiló ó szalonna 48-50 frtig; 100 kiló háj 50-52 frtig. Hus árak: 1 kiló marhahus 40, 44, 50, 52, 54, 56 kr. sertésbus 52, 56, 60 kr. borjúbus 56-60 kr. juhbus, 40 kr. Tüzifa 4 kbm. Tölgyfa 12 frt. bükfá 13 frt, nyárfá 7 frt; fafelvágás 2 frt, faelszállítás 1 frt 20 kr. Napszámárak: Férfi ellátással 1.50 kr. ellátás nélkül 1 frt 80 nő ellátással 1.20 a nélkül 1.50 gyermek ellátással 30, a nélkül 50.

Budapesti gabonátözsde A buzaüzletben ma megint csöndesebb hangulat uralkodott. A kínálat mérsékelt, a kereslet korlátolt maradt. Csak 25.000 métermázsát adtak el néhány krajcárral olcsóbban.

Tengeri ára 15-20 krajcárral apadtott. Árpában és rozsbán nem volt üzlet, zab csekély forgalom mellett lanyha maradt.

Határidőzlet. Buza nyomott hangulatban indult és hátrált. Ellenben a tengeri és zab ára szilárd hangulat mellett emelkedett. Répce és rozs csöndes maradt.

Forgalomba került:

Buza őszre 6.58—6.52—6.54—

Buza júniusra 6.96—6.90—

Rozs őszre 5.55—5.51—5.53

Tengeri május—júniusra 4.72—4.74

Tengeri július—aug.-ra 5.67—5.63—5.72

Zab őszre 5.58—5.56—5.61

Káposzta-repce aug.—szept. 9.47—9.40

Déli egy órákor a következő záróárakat

állapították meg hivatalosan a tőzsdén:

Buza őszre 6.53 pénz, 6.56 áru

Buza júniusra 6.91 pénz, 6.93 áru.

Rozs őszre 5.53 pénz, 5.54 áru.

Tengeri júniusra 4.74 pénz, 4.78 áru.

Tengeri jul.—aug.-ra 5.72 pénz, 5.73 áru

Zab őszre 5.59 pénz, 5.61 áru.

Káposzta repce aug.—szept. 9.40 p. 9.45. á

Sertéspiacz. Budapest-Kőbánya, 1895 július 18.

M a g y a r e l s ő r e n d ű: Öreg nehéz páronként 400 klgron felüli sulyban) — 36 krtól 37 krig. Öreg közép (páronként 300 400 kgr. sulyban) — —,34 krtól —,37 krig. Fialat nehéz (páronként 320 klgron felüli sulyban) 54— krtól 55— krig. Fialat közép (páronként 251 320 klgr. sulyban) 53 krtól 54— krig. Fialat könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) — 52— krtól 53— krig. II. **M a g y a r s z e d e t t:** Nehéz (páronként 280 klgron felüli sulyban) — krtól — krig. Közép (páronként 220—280 klgr. sulyb.) — — krtól — — krig. Könnyű páronként 220 klgrig terjedő sulyban — krtól — krig. III. **S z e r b i a i:** Nehéz (páronként 260 klgr. felüli sulyban) —49 krtól —50 krig. Közép (páronként 220—260 klgr. sulyban) —49 krtól — 50 krig. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő sulyban) —48 krtól — 49 krig.

Sertés létszám: 1895. évi július hó 16. napján volt készletben 29.556 darab, 1895. évi július hó 15. napján felhajtott — drb. 1895 július hó 17. napján elszállított 112 drb. 1895. július 18. napjára maradt készletben 29.444 drb. A hizott sertés üzlet-irányzata: Változatlan.

CSARNOK.

Nyarlalás.

Előjáték.

Domokos ur négy heti szabadságidőt kapott. A kollegák irigykedve néznek a boldog férfura, a ki már holnapról kezdve korlátlan és hivatalmentes ura tetteinek. Mintha megőnt és kiszélesedett volna a kis vörös emberke, a mint büszkén osztályozgatta a rakosgatta ide oda a postautalványokat. Hja kérem az ő hivataluk nem olyan mint más közönséges hivatal. — Náluk az kitüntetés számba megy, ha valakinek öt-hat esztendőben egyszer szabadságidőt adnak. Arra büszke lehet az ember.

Mikor este elválnak a kollegák, sóhajtozva kívánnak neki boldog nyarlalást — a főnök ur csak annyit mondott, hogy a huszonkilencedik nap reggelén pontosan elvárja.

Domokos ur egyedül bandukolgatt hazafelé. Elhatározta, hogy tiszta kézelőket fog felvenni s azután elmegy valamelyik vendéglőbe cigányt hallgatni. Milyen pompás dolog is lesz ez, abban a kedves tudatban, hogy másnap reggel nem kell hivatalba menni — egy kicsit elpityizálgatni. Utközben a sok postai vevény irásától, meg pénzolvasástól összeszikkadt agyában valami hasonlatféle kezd derengeni, az ő állapota és ama bizonyos kalitkából kiszabadult madár állapota között. —

Odahaza azután kieseréli a kézelőit, koptas fekete kabátját leveti s felveszi az ujdonatú szürke nyári kabátját. Egészen jól fest benne. Ha még a haja is mind meg volna legszebb hódítási reményekkel indulhatna el, jöllehet még így is elég esinos fiúknak találja magát. A pénztárcájában öt forintot külön tesz — a mai estére. Marad még öt forintja. Mily pompás napokat fog ő ebből ma-

gának csapni. A sógora hívta magához aki postamester odalennt valami kis faluban. Ott fog nyaralni. Husz forintért vesz valami egyet mást a gyermekeknek, a sógornak visz le purzsicsán dohányt; az asszonynak egy sanzsen napernyőt — tíz forint az oda vissza utazásra — marad még husz forintja a kugli parthiékra, egy-egy pohár sörre délelőtt, meg egy kis tarokkra. El se fogja tudni költeni a pénzt! Mire is, hiszen mindene meg lesz! És a sógora, aki olyan gavallér ember, nem is hagyja majd fizetni sehol. Milyen nagyszerű dolog lesz!

Domokos ur fütörészve, ugynevezett ruganyos léptekkel indult el hazulról cigányt hallgatni.

I. Felvonás.

Idő: másnap délelőtt 11 óra. Domokos ur sápadtan ül az ágyban s a vizes üvegből nagy kortyokban iszik. A szürke nyári ruha borral és másféle italokkal leöntözve olt hever a földön. Barna, beütött nyári kalap az ágy alatt.

Domokos ur: (mélyen megindulva, tragikus rekedtséggel.) Vége van, mindennek vége, oh az a nyomorult cigány! Vörös bor, fehér bor! Jaj a fejem. (Kilép az ágyból s kopasz fejét bedugja a vizes laborba.) No most már jobban vagyok valamivel. (A kabátjából kikeresi a pénztárcáját, belenéz s azután dühösen eldobja.) Semmi, semmi. Még a jegyre se futná! (Visszafekszik az ágyba s szomorú nyögdecselek között újra elalszik.)

II. Felvonás.

Idő: egy hét múlva. Hely: a hivatalos helyiség. Személyek: a főnök és Domokos ur.

Főnök: Megbolondult ön? Szabadságon van és tölem munkát kér. Hiszen én helyettesítettem már mással. — Menjen, szorakozzék.

Domokos ur: Nem tudok hova menni. Halálra unom magamat, ha nem járhatok be a hivatalba.

Főnök: Önnek nincs most itt helye. A ki szabadságon van, az ne akarjon bejárni. Ön felforgatja az egész munkarendet. Iszonyu ember.

Domokos ur: Kérem, könyörüljön rajtam!

Főnök (megszánja): No isten neki, hát maradjon. Majd adok valamit az én dolgom-ból. (Hivatalos komolysággal.) De megkövetelem ám, hogy pontos legyen, mert önnek sem nézem el, ha nyolez órán túl jár be.

Domokos ur: Köszönöm, köszönöm. De-hogy járok nyolez órán túl. Holnap már megkezdem a dolgom. (Örvendezve kimegy a hivatalból.) Hála Istennek, már azt hittem, megöl az unalom. Oh, hogy is élhetnek meg az emberek hivatal nélkül!

A Belvárosi Takarékpénztár

részvénytársaság

BUDAPESTEN jelzálogos

törlesztési kölcsönöket

nyújt rendszeresen telekkönyvezett

földbirtokokra

és debreczeni

bérházakra.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni az intézet debreczeni jogi képviselőjénél

Dr. POPPER MÓR

ügyvéd urnál (Debreczen, Piacz-u. 1714.)

Belvárosi takarékpénztár
részvénytársaság.

TÓTH BÉLA GYÓGYSZERTÁRA DEBRECZENBEN.

Van szerencsém értesíteni a t. közönséget, hogy

SÓSBORSZESZ

készítményemet, mely saját felügyeletem alatt készül, a forgalomnak átadtam.

Sósborszeszemnek vegytisztasága és gyógyhatása felől teljes biztosítékot nyújtok és mindazon betegségeknek, a hol a sósborszesz szükséges, a saját készítményemet ajánlom.

Tisztelettel:

TÓTH BÉLA

gyógyszerész.

RAKTÁRAK DEBRECZENBEN:

Csanak József
Ganovszky Lajos
Geréby Fülöp
Király János
Kovács Mihály
Kún József
Leidenfrost Ármán

Lusztig Károly
Parti Ferencz
Raics Gyula
Rickl J. Zoltán
Szabó Zsigmond
Tóth Sándor és
Varga Lajos

uraknál, valamint gyógyszerházamban.

Egy nagy üveg 90 kr., egy kis üveg 45 kr.

Több mint 5000 család
 háztartásánál
már bevezetve van
Kávé-kivonatom!

és el van ösmerve, mint
a legjobb kávépótlék,

tehát azon t. cz. fogyasztó közönség, kinek még nem volt alkalma kávé-kivonatomat ösmerni, az forduljon hozzám, én kívánatra szívesen szolgállok próba-mintával, árfizetés nélkül, hogy személyesen meggyőződést szerezhessen magának

 kávé-kivonatom jósága felől.

Tisztelettel

Leidenirost Ármin

fűszeranyagáru kereskedő,
DEBRECZENBEN.